

Sångpostillan - Tionde söndagen efter Trefaldighet

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-05-14
Senast uppdaterad 2020-08-09

Tionde söndagen efter Trefaldighet

Nådens gåvor

Tredje årgångens läsningar:

GT-text: Josua 24:16-18

Epistel: Första Korinthierbrevet 12:4-11

Evangelium: Lukas 9:46-48

Psaltarpsalm: 28:6-9

Dagens bön:

O Gud, din barmhärtighet är ett tecken på din allmakt.

Bevara oss i din nåd oh kärlek,

så att vi håller fast vid dina löften

och får del i det himmelska goda.

Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre.

Amen.

Gjut din Ande, gjut din Ande över varje törstig själ – är omkvädet som finns i psalmen 52. För att klara vår egen törst och kunna hjälpa människor i nöd behöver vi ett himmelskt ingripande. Vers 1 och 2 av psalmen skrevs 1904 av Eric Bergquist. Han var fotograf, predikant och sångförfattare. Vers 3 om Andens gåvor skrev baptistpredikanten och sångboksutgivaren Elias Hane 1910. Han var i denna vers påverkad av en psalm av John Newton, slavskepparen som sedan han blivit omvänd blev präst och skrev denna sång 1779. Hans mest berömda sång är psalm 231 Oändlig nåd mig Herren gav.

Dagens text 1: Lukas 9:46-48

Lärjungarna började undra vem som var den störste av dem.

Jesus, som visste vad de tänkte i sina hjärtan, tog ett barn och ställde det bredvid sig och sade till dem: ”Den som tar emot detta barn i mitt namn, han tar emot mig, och den som tar emot mig, han tar emot honom som har sänt mig. Ty den som är minst av er alla, han är stor.”

Vi läser psalm 52 vers 1.

Herre, se vi väntar alla att du våra böner hör

så att du med oss som fordom än ett pingstens under gör.

Gjut din Ande, gjut din Ande över varje törstig själ

och i allas våra hjärtan nu ditt verk fullborda väl.

Texten vi läste tar oss ned på jorden. Vi hör apostlarna som frågar: Vem är störst i himmelriket? De tänkte inte på Gud. De tänkte sig själva. Parallelltexten hos Markus säger att de grät om vem som var störst. De var tydligen inte främmande för konkurrens och prestige och jämförelse.

Vad vill Lukas säga oss med att berätta om detta just denna på söndag som handlar om Nådens gåvor? Och varför vill vi att ett Pingstens under ska ske? Vi sjunger ju och ber om att du med oss som fordom än ett pingstens under gör.

Pingstens under gjorde ju att apostlarna blev utrustade med helig Ande och massor av nådegåvor kom i funktion. Man bad för folk och de blev helade. Petrus som kände sig misslyckad och deppat över att han burit sig så illa åt mot Jesus, han stod nu där mitt ibland motståndare och vittnade om Jesus och hans seger på korset med en glädje och ett mod som förvånar oss. Och gör oss inte så lite avundsjuka!

Vi tycker att det inte skulle vara så dumt med mer himmelsk kraft och mer frimodighet i våra liv. Och även om vi inte uttrycker det så, skulle kraften innebära att vi fick lite större uppmärksamhet och lite mera glans över vårt trötta och tråkiga jag. Ja, ett Pingstens under skulle göra gott.

Anden liknas ju ibland vid vinden. Både på grekiska och hebreiska är det samma ord för ande som för vind. Vinden driver segelbåten framåt. Och alla som drivs av Ande är Guds söner, skriver Paulus (Rom 8:14).

Men jag kan ju också låta Andens vind blåsa in i mig. Då kan Andens vind och gåvor göra mig uppblåst. Jag blir som en ballong som stiger högre och högre upp långt bortom rymder vida. Högfärd – det är hög färd. Risker är ju då att jag träffar på någonting som har en nål i handen som ger mig ett stick. Luften går ur mig och jag faller ned skrynkligare och fulare än jag varit tidigare.

Men det är ju underbart att Bibeln berättar om hur man grälar och jämför sig! Bibeln är full av knepiga och underliga människor. Den berättar om dem därför att den berättar om oss. Vi känner igen oss. Poängen med bibelns människoskildring är inte att människorna där är så fantastiska. Poängen är: Vad fantastisk Gud är som kan använda sådana konstiga redskap. Det gör det genast lite mer hoppfullt för oss.

Men ska han kunna använda oss som sina redskap, så måste först ett Pingstens under ske. Till Pingstens under hör att vårt stora stackars, lilla, duktiga, ömtåliga, trötta och tråkiga JAG tas ned från tronen. En ballongfärd högt ovan människors problem och vardag gör att jag ser människor ovanifrån. Jag ser ned på dem, kanske föraktar dem. Men jag kan aldrig förändra en människa genom att förakta henne.

En kraschlandning kan ta ned mig på jorden. Och göra mig klok och med-kännande. Ja, Herre, vi ber om detta, och sjunger psalm 52 vers 1: Herre, se vi väntar alla att du våra böner hör så att du med oss som fordom än ett pingstens under gör. Gjut din Ande, gjut din Ande över varje törstig själ och i allas våra hjärtan nu ditt verk fullborda väl.

Vi läser psalm 52 vers 2.

Låt den helga elden falla uti våra hjärtan så
att den där må helt förbränna vad som finns av hö och strå.
Gjut din Ande, gjut din Ande över varje törstig själ
och i allas våra hjärtan nu ditt verk fullborda väl.

När de höga apostlarna kommer med sin fråga om vem som var störst, gör Jesus något som de aldrig skulle glömma. Han tar fram en av småpojken som sitter vid väggkanten och påtar kula. Han lägger armen om honom, säger Markus. (9:36) Och med det säger han: Det här är idealet för den som vill bli störst. Om någon av er, ni höga apostlar, skall ha chans att komma in i himlen beror det på om ni blir som detta barn. (Se Matteus 18:2).

Frågan tog alltså en mycket allvarlig vändning. Frågan om rangordning i himlen förvandlas till en fråga om det över huvudtaget skulle vara möjligt att komma in där.

Och nu kan vi höra hur Jesus säger detta till oss: Sannerligen, om ni inte omvänder er och blir som barnen, kommer ni aldrig in i himmelriket. (Matt 18:3) Vänd om! En total omorientering. Tappa allt ditt prestationstänkande. Du är inte älskad för vad du gör. Du får bara komma inför din himmelske Fadern och änglarna vill gärna hjälpa dig med det. Du får bara vara där. Poängen med barnet är att det är beroende. Ett barn är beroende, det klarar inte sig själv. Mig förutom kan ni ingenting göra, säger Jesus (Joh 15:5).

Jesus säger nu till oss att vi måste vända om och bli som barn. Kan ni se hur Jesus här berättar om sig själv? Jesus var född av Fadern i evighet. Han kommer från eviga fröjder och lämnar sin tron av kristall (Ps 108:2). Han blir ett barn i Marias famn. När Jesus vill nå oss med Guds kärlek, börjar han nedifrån. När Jesus invigs till sin frälsningsgärning, sker det på världens lägsta punkt, Jordan, som ligger 400 m under havsytans nivå. Budskapet i detta är att ingen människa kan ha sjunkit så djupt att inte Jesus är nedanför.

När Jesus sedan verkar bland människor är han helt beroende uppåt av Fadern. Han säger ingenting utan att Fadern ger honom orden, han botar inte utan att få order uppifrån. (Läs Joh 5:10, 14:10-14.) När Petrus talar om Jesus i Cornelius hus, berättar han hur Gud smorde Jesus med den helige Andes kraft, han som gick omkring och gjorde gott och botade alla som var i djävulens våld, ty Gud var med honom (Apg 10:29). Jesus gör under därför att Gud var med honom. Poängen i detta, som Jesus säger, är att han som är Guds Son vill hjälpa oss som är Guds barn (söner) att vara beroende av Fadern. Jesus säger också de chockerande orden att den som tror på honom skall utföra de gärningar som han gör, och större än dessa … Hur är det möjligt? Ty jag går till Fadern, säger Jesus. (Läs Joh 14:12). Vi har goda himmelska kontakter!

Fadern har så många spännande saker att ge oss. Problemet med oss är att vi ofta är så stora att det inte finns plats för de himmelska rikedomarna. Vårt inre kan vara fullt av det som är fult, av skräp, av ytligheter och hö och strå. Den helige Ande måste först få hjälpa oss med detta. Han vänder upp och ned på oss så att skräpet ramlar ut. Sedan tuttar han eld på det. Det är att synderna hamnar i elden än i havets djup. Det som hamnar i havets djup (se Mika 7:19) kan man fiska upp. Men om man försöker få tag i det som hamnat i elden får man brännskador (se Matteus 3:12).

Man undrar vad lärjungarna tänkte, de som var så uppfyllda av sin egen märklighet att Jesus måste säga några allvarsord till dem. De måste vända om och bli som barn.

Först skämdes de nog. Och sedan, när de tänkte tillbaka på den här händelsen upptäckte de en befriande glädje. Vad skönt! Vi slipper hävda oss. Duktighetskravet släpper.

De vågar skriva ner en sån här skildring av att de grälade. Det är ju alltid genant att berätta om sina dåliga sidor. Men de gjorde det. Det beror på att de fick hjälp att våga slappna av. De var så älskade. Också vi kan få hjälp. Hjälparen heter den helige Ande – om du vågar – var med i den här eldiga sången: Låt den helga elden falla uti våra hjärtan så att den där må helt förbränna vad som finns av hö och strå. Gjut din Ande, gjut din Ande över varje törstig själ och i allas våra hjärtan nu ditt verk fullborda väl.

Vi läser psalm 52 vers 3.

Andens gåvor till oss dela och låt under bland oss ske.
Med din kraft de sjuka hela och din frälsning låt dem se.
Gjut din Ande, gjut din Ande över varje törstig själ
och i allas våra hjärtan nu ditt verk fullborda väl.

Jesus säger till oss ”Den som tar emot detta barn i mitt namn, han tar emot mig, och den som tar emot mig, han tar emot honom som har sänt mig. Ty den som är minst av er alla, han är stor.” (Luk 9:48).

Det viktigaste av allt är att ta emot Jesus och leva med Jesus. Vi tar emot honom i dopet, i nattvarden, i bibelbelysningen. Men detta mottagande av Jesus möter oss också utanför kyrkdörren. Där möter vi människor som är trötta och uppgivna. Vi möter sjuka och människor med många sår i sina själar och med mycken gråt inuti. En del av dem tycker vi är jobbiga, vi orkar inte med dem. Kärleken har tagit slut.

Vad gör man om det lik som kallas likgiltighet bor i mig?

Om det är Hans Majestät JAG som sitter på tronen i ditt liv är det nog kört. Gör en palatsrevolution i ditt liv. Avsätt den tyrannen! Han ger bara död, död, död. Vänd om till honom som bara ger liv, liv, liv. Jesus säger: Jag har kommit för att du skall ha liv och liv i överflöd (Joh 10:10). Precis som Jesus, Guds Son, var beroende uppåt får vi som är Guds barn vara det.

Paulus har i 1 Kor 14:1 två råd till oss som vill hitta detta himmelrika liv.

1. Sträva efter kärleken.

Först och främst behöver jag den Andens frukt som heter kärlek. Jag skall sträva efter den. Sträva ivrigt efter, säger Folkbibeln. Och när du då får nöd för människor och gärna vill hjälpa dem men ser att du inte klarar det, ger Paulus det andra rådet:

2. Sök de andliga gåvorna.

Nöden är så stor och jag är så liten. Jag klarar inte av att hjälpa. Men då kan Hjälparen, den helige Ande, hjälpa. Den helige Ande har kraftresurser till sitt förfogande. Han utrustar oss med nådegåvor. Vår uppgift är att söka dem. Paulus använder ordet zeloute som betyder sök ivrigt. Var en selot, en ivrare.

Nådegåvorna är en utrustning till dem som behöver utrustning. De starka, de duktiga, de påhittiga klarar sig ändå. Det är faktiskt svaghetstecken att behöva en nådegåva. Jag klarar inte att hjälpa en enda människa utan dessa himmelska kontakter. Nådegåvan ges av nåd och inte för att jag är så from eller bra. Gud kan förmedla himmelska välsignelser genom mycket skröpligt redskap. Annars vore nåd inte nåd.

Känner du ivern efter att vara en ivrare efter att hitta de andliga gåvorna börja med att studera den lista som finns i dagens epistel, särskilt 1 Kor 12:7-10. Läs dem långsamt, begrunda dem. Bed över dem. Tänk efter vad det finns för människor i din närhet som skulle behöva drabbas av dessa gåvor. En kvinna som gjorde så, sa efter en stund ”den gåvan skulle jag vilja få ge”. Inte: Den gåvan skulle jag vilja ha.

Helandets gåva t.ex. är en gåva som den sjuke behöver. Men du kan få förmedla den och ge den.

Jesus säger till oss ”Den som tar emot detta barn i mitt namn, han tar emot mig. Detta barn, denna trötta och slitna och gråtande människa har Jesus sänt i din väg. Han vill genom dig förmedla liv till henne. Du får vara Jesu händer, Jesu ögon, Jesu tröst för den människan. När du möter denna människa är det Jesus du möter. Ja, himlen landar där. Du tar emot Honom som

sänt mig, säger Jesus. Den himmelske fadern är där.

Ty den som är minst av er alla, han är stor.” (Luk 9:48).

Andens gåvor till oss dela och låt under bland oss ske. Med din kraft de sjuka hela och din frälsning låt dem se. Gjut din Ande, gjut din Ande över varje törstig själ och i allas våra hjärtan nu ditt verk fullborda väl.

Du ordbrukareNu vet du svaret på följande frågor?

1. Vem är störst?
2. Vad är högfärd och hur uppkommer den?
3. Vad lär du dig om Jesus i denna text?
4. Hur tar vi emot Jesus?
5. Vilka var Paulus två råd i 1 Kor 14:1?
6. Om du inte kan allt om nådegåvorna läs i

Bibelskolans skattkammareNyfikenhetsvandring 57 om nådegåvorna